

Το «φοβερό» του πνευματικού έργου

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Διαβάζοντας κανείς το κεφάλαιο «Περί του έργου του πνευματικού πατρός», από το βιβλίο του Αρχιμ. Σωφρονίου «Περί Προσευχής», διαπιστώνει την ουσία, το μεγαλείο και το κοπιαστικό της πνευματικής πατρότητας. Αν και το κεφάλαιο αναφέρεται, ουσιαστικά, στους πνευματικούς πατέρες, η ανάλυση του θέματος προεκτείνεται και στους ανθρώπους που απευθύνονται σ' αυτούς ζητώντας «λόγο Θεού».

«Το έργο του πνευματικού είναι φοβερόν», κατά τον όσιο Γέροντα, διότι τα όποια «λάθη» θα στερήσουν τους ανθρώπους από τη γνώση της χάριτος, όπως και, αν γίνεται το έργο κατά την Ορθόδοξη παράδοση και διδασκαλία, θα οδηγήσει απλανώς στη γνώση της «οδού του Κυρίου».

Βέβαια, ο πνευματικός από μόνος του δεν μπορεί να βοηθήσει, αν ο άνθρωπος που προσέρχεται σ' αυτόν δεν ζητά με πόθο να γνωρίσει το θέλημα του Θεού και να το ακολουθήσει κι αν στηρίζεται στο λογικό και τη σύνεσή του.

Η αποκάλυψη του θελήματος του Θεού για τον κάθε άνθρωπο έχει κάποιες

προϋποθέσεις, αφού η αποκάλυψη δεν είναι ανακάλυψη. Ο πνευματικός θα πρέπει, κατά τον π. Σωφρόνιο, να προσεύχεται ώστε να τον φωτίσει το άγιο Πνεύμα και να πει αυτό το λόγο που θα αποβεί σωτήριος για τον άνθρωπο. Κι ο άνθρωπος, να είναι έτοιμος να εφαρμόσει το λόγο του πνευματικού ως προερχόμενο από το Θεό.

Τα πιο πάνω δεν είναι «μαγικοί τρόποι σωτηρίας», όπου αδρανοποιείται η ανθρώπινη θέληση. Αντιθέτως, η ανθρώπινη επιθυμία για γνώση του θελήματος του Θεού ενεργοποιεί τη θέληση, ώστε να είναι δεκτική τής αποκάλυψης, με όποιο κόστος και να συνοδεύεται.

Όμως, από την πείρα γνωρίζουμε ότι η πλειοψηφία των ανθρώπων δεν επιθυμεί να γνωρίσει τι ο Θεός θέλει από αυτούς ούτε να αρνηθούν το «ίδιον θέλημα», τις αντιλήψεις και τις πεποιθήσεις τους για χάρη μιας ανώτερης ζωής. Γι' αυτό και ζητούν από τους πνευματικούς να τους πουν όχι «λόγον Κυρίου» αλλά «λόγον δικό τους», που να εναρμονίζεται με τις επιθυμίες και τη λογική τους. Έτσι, η όποια προσευχή του πνευματικού για να αποκαλύψει το θέλημά Του για το συγκεκριμένο πρόσωπο αποβαίνει μάταιη. Τότε, ο λόγος του προέρχεται από τη δική του ανθρώπινη γνώση κι όχι από το φωτισμό του αγίου Πνεύματος. «Βεβαίως, τούτο μακράν απέχει του ζητουμένου αφ' ημών εν τοις μυστηρίοις της Εκκλησίας», όπως σημειώνει ο σύγχρονος Πατέρας της Εκκλησίας.

Είναι, πράγματι, «φοβερόν το έργο του πνευματικού». Είναι όμως και φοβερό να ζούμε για χρόνια μέσα στην Εκκλησία και ν' αγνοούμε το πνεύμα της. Γιατί χωρίς αληθινή μετάνοια, συντριβή καρδιάς, ταπείνωση και αγάπη, καμία γνώση Θεού δεν μπορούμε να έχουμε, ακόμα κι αν οι πνευματικοί μας πατέρες είναι μεγάλοι άγιοι. Ούτε η παρουσία και ο λόγος του Ιησού δεν άλλαξε τους σκληρούς Φαρισαίους.

Εκεί, όμως, που εναρμονίζεται η εκζήτηση του θείου φωτισμού από τον πνευματικό και η ειλικρίνεια για τη γνώση του από τον άνθρωπο, υπάρχει η ανάπαυση του Θεού, η χαρά και η δύναμή Του, έτσι ώστε να βιώνεται ζωντανά η «εντός ημών Βασιλεία».

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com